

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący)

SSN Jerzy Kuźniar

SSN Tomasz Artymiuk (sprawozdawca)

w sprawie **W. K.**

o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dnia 11 września 2001 r., sygn. akt WSD [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Dyscyplinarnego w [...]. z dnia 26 kwietnia 2001 r., sygn. akt SD [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2015 r.,

wniosku obrońcy o zasądzenie wynagrodzenia za udzielenie pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu o wznowienie postępowania,

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. A. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 664,20 zł (sześćset sześćdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy), w tym 23 % VAT, za sporządzenie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie W. K.

UZASADNIENIE

Wyznaczony w toku postępowania wznowieniowego dla W. K. (zarządzenie z dnia 9 grudnia 2014 r. – k. 20) obrońca z urzędu adw. R. A. pismem z dnia 5 stycznia 2015 r. poinformował Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie (art. 84 § 3 k.p.k.), wnosząc o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w kwocie 664,2 zł

i oświadczając, że przedmiotowe koszty nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Wniosek o zasądzenie kosztów, wobec wywiązania się przez obrońcę z urzędu z nałożonego na niego przez Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny obowiązku, jest zasadny, a znajduje podstawę prawną w treści art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 635 ze zm.). Określając wysokość wynagrodzenia – za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania – kierowano się treścią § 14 ust. 4 pkt 2 i § 19 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461) oraz przepisem § 2 ust. 3 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym należna od Skarbu Państwa w takim wypadku opłata podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług. Przyznanie wynagrodzenia w stawce 150 % (wskazany wyżej § 19 pkt 1 rozporządzenia) uzasadnia z jednej strony stopień zawiłości sprawy, jak i znaczny nakład pracy adwokata, rozważającego – w oparciu o obszerny materiał zawarty w aktach sprawy – wszystkie możliwe podstawy wznowienia postępowania. O rzetelności obrońcy z urzędu przekonuje obszerna i wyczerpująca pisemna opinia prawna dołączona do informacji określonej w art. 84 § 3 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. 2013, poz. 427 ze zm.).

[aw]